

Prof. Kazimierz Flaga **doktorem h.c. Politechniki Krakowskiej**

■ Anna Siedlecka, Nowoczesne Budownictwo Inżynieryjne

22 czerwca 2011 r. Senat Politechniki Krakowskiej nadał tytuł doktora honoris causa prof. Kazimierzowi Fladze. Uroczystość odbyła się w auli Collegium Novum Uniwersytetu Jagiellońskiego.

„Niedawno, w przerwie obrad konferencji naukowo-technicznej w Krakowie, spotkałem pewnego pana, który zagadnął: »Po co mostowcy i dziennikarze stale piszą o mostach, o których przecież wszystko wiadomo. Co tu jeszcze można nowego powiedzieć?« – powiedział prof. Kazimierz Flaga w trakcie wykładu wygłoszonego podczas uroczystości nadania mu doktoratu h.c. – „Zdarzyło mi się również coś odwrotnego. Jeden z moich kolegów, wybitny mostowiec praktyk, po przeczytaniu książki *Estetyka konstrukcji mostowych* stwierdził: »Jestem związany z mostownictwem od kilkudziesięciu lat, wydawało mi się, że zgłębiłem wszystkie tajniki tego zawodu, a tu nagle tą książką otworzyliście okno, przez które zobaczyłem jeszcze wiele aspektów mostownictwa, dotychczas przeze mnie niedostrzeganych«.

Odpowiedzią niech będzie cytat z książki *Most na Drinie* autorstwa Ivo Andrića, laureata Literackiej Nagrody Nobla: »Ze wszystkiego, co człowiek wybudował i wznosił, popychany instynktem życia, nic mym oczom nie wyda się lepszym i cenniejszym od mostów. Są one ważniejsze od domów, świętsze od kościołów, ponieważ w większym stopniu stanowią wspólną własność. Należące do wszystkich i wszystkim w równej mierze przydatne, wzniesione są sensownie zawsze na tym miejscu, gdzie najczęściej krzyżują się

ludzkie potrzeby. Mosty trwają dłużej niż inne budowle i nie służą żadnym ukrytym lub złym celom«.

Prof. dr hab. inż. Kazimierz Flaga, profesor zwyczajny Politechniki Krakowskiej, (PK) urodził się 23 stycznia 1939 r. w Sułkowicach w powiecie myślenickim. W latach 1956–1961 studiował na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Krakowskiej, specjalność: konstrukcje budowlane i inżynierskie. Dyplomował się z mostownictwa. Po studiach podjął pracę w Katedrze Budownictwa Żelbetowego Politechniki Krakowskiej, najpierw jako asystent naukowo-techniczny (1961–1967), później starszy asystent naukowo-dydaktyczny (1967–1968). Na Wydziale Budownictwa Lądowego doktoryzował się w 1967 r. (z wyróżnieniem) oraz habilitował w 1971 r. (z wyróżnieniem), osiągając kolejno stanowiska adiunkta (1968–1973), docenta (1973–1984) oraz tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego w 1984 r. Od 1992 r. pracuje na stanowisku profesora zwyczajnego.

Całe życie naukowe, dydaktyczne, zawodowe i organizacyjne związał z Politechniką Krakowską. Od 1968 r. jego miejscem pracy był Zakład Technologii Betonu, a od 1972 r. Zakład Konstrukcji Żelbetowych w Instytucie Budownictwa, przemianowanym w 1972 r. na Instytut Materiałów i Konstrukcji Budowlanych. Był tu w latach 1968–1973 kierownikiem Pracowni Badań Fizycznych i Strukturalnych. W 1976 r. decyzją rektora PK został przeniesiony do Instytutu Dróg, Kolei i Mostów, gdzie w latach 1976–1982 pełnił funkcję zastępcy dyrektora ds. naukowo-badawczych, zaś w latach 1979–1992 kierownika Zakładu Budowy Mostów i Tuneli (w 1983 r. przeniesionego do Instytutu Materiałów i Konstrukcji Budowlanych). W latach 1992–2009 (do przejścia na emeryturę) był kierownikiem Katedry Budowy Mostów i Tuneli. W latach 1992–1996 był dyrektorem największego na PK Instytutu Materiałów i Konstrukcji Budowlanych, natomiast w latach 1996–2002 rektorem PK. Aktualnie jest przewodniczącym Kapituły Godności Honorowych PK (od 2006).

Odbył doskonalące staże naukowe: w CISM w Udine (1970), Ecole Nationale d'Ingénieurs de Tunis (1979), w 1983 r. na politechnikach w Rzymie, Pizie i Pa-

lermo, w Université National Athenés (1990), w TU Delf (1993), w CSTB w Paryżu (1995). Przebywał także na doskonalących stażach zawodowych: w Paryżu (1972), w Chinach (1988 i 2001), w Winterthur (1990), w Brazylii (2002).

Profesor jest członkiem zagranicznym Akademii Budownictwa Ukrainy (od 1998), profesorem honorowym Moskiewskiego Państwowego Uniwersytetu Inżynierii Ekologicznej (od 2002), członkiem IABSE (od 1982), członkiem honorowym PZITB (od 1996), członkiem honorowym Związku Mostowców RP (od 2004), członkiem Społecznego Komitetu Odnowy Zabytów Krakowa (od 2001), członkiem Towarzystwa Strzeleckiego Bractwo Kurkowe w Krakowie (od 2002), członkiem Związku Podhalan (od 2001) i Rady Naukowej tego Związku (od 2000), kawalerem Zakonu Rycerskiego Grobu Bożego w Jerozolimie (od 2005), przewodniczącym zarządu Fundacji Prometeusz – pro publico bono (od 2002).

Był członkiem Komitetu RILEM 39 – BH Winter Concreting (1977–1985), zastępcą delegata Polski do Komitetu Europejskiego Betonu – CEB (1990–1998), delegatem Polski do Międzynarodowej Federacji Betonu – FIB (1998–2004), delegatem Polski do Permanent Committee IABSE (2001–2007), ekspertem Fundacji Romualdo del Bianco we Florencji (2001–2007). Był także członkiem pełnym IASS (1977–1980), przewodniczącym Związku Mostowców RP (1996–2001), członkiem Prezydium ZG PZITB (1975–1978 i 1990–1993), przewodniczącym krakowskiego oddziału PZITB (1981–1984), przewodniczącym Rady Zakładowej ZNP w Politechnice Krakowskiej (1976–1980), przewodniczącym Środowiskowej Sekcji Nauki ZNP Szkół Wyższych w Krakowie (1979–1981).

Prof. Kazimierz Flaga jest czwartą kadencją członkiem Centralnej Komisji ds. Stopni Naukowych i Tytułu Naukowego (1994–1996, od 2003 do dziś), członkiem Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN (od 1990), członkiem Sekcji Konstrukcji Betonowych (od 1972) oraz Sekcji Inżynierii Komunikacyjnej (od 1984) tego Komitetu, członkiem Rady Naukowej IBDiM w Warszawie (od 1995), członkiem Zarządu ZMRP (od 1991). Był w latach 2003–2008 członkiem Rady Naukowej ITB

w Warszawie, w latach 1992–1996 członkiem Sekcji Budownictwa i Materiałów Budowlanych w KBN (w latach 1994–1996 jej przewodniczącym), w latach 1984–1991 wiceprzewodniczącym Sekcji Głównej Techniki Mostowej przy ZG SITK.

Jest autorem lub współautorem 290 publikacji naukowych, w tym 15 monografii, 179 studiów i rozpraw, 95 artykułów naukowych i 16 komunikatów naukowych. Opublikowane prace dotyczą: budowy mostów i tuneli (117), konstrukcji betonowych (74), technologii betonu i technologii prefabrykacji (44), budownictwa ogólnego (21), nieniszczących metod badań materiałów i konstrukcji (11), zagadnień różnych (23). Wygłosił łącznie 194 referaty na konferencjach, sympozjach i seminariach naukowych, w tym 165 w kraju i 29 zagranicą. Ponadto był autorem lub współautorem 276 prac naukowo-badawczych zleconych przez instytucje naukowe, naukowo-techniczne lub podmioty gospodarcze, dwóch patentów, 385 opinii i recenzji zleconych przez uczelnie, wydawnictwa, redakcje czasopism lub podmioty gospodarcze.

Wypromował 10 doktorów nauk technicznych, był inspiratorem siedmiu prac habilitacyjnych, recenzentem 55 prac doktorskich (w tym 11 dla CK), recenzentem dorobku 37 przewodów habilitacyjnych (w tym 22 dla CK), opiniodawcą 26 wniosków do tytułu naukowego profesora (w tym 21 dla CK), opiniodawcą ośmiu wniosków na stanowisko profesora nadzwyczajnego i trzech wniosków na stanowisko profesora zwyczajnego, promotorem dwóch doktoratów honoris causa. Można Profesora uznać za twórcę szkoły naukowej w zakresie termodynamiki betonu oraz w zakresie naprężeń własnych – termicznych i skurczowych – w elementach i konstrukcjach z betonu.

Prof. Kazimierz Flaga prowadził i prowadzi rozległą działalność dydaktyczną, obejmującą wykłady z 14 przedmiotów, ćwiczenia audytoryjne, projektowe, laboratoryjne, prace przejściowe, seminaria przed dyplomowe i dyplomowe, a także wykłady na studiach podyplomowych i doktoranckich. Był promotorem 155 prac dyplomowych, w tym 139 stopnia magisterskiego i 16 stopnia inżynierskiego oraz siedmiu prac podyplomowych. W ramach działalności dydaktycznej zorganizował 16 Europejskich Wypraw Mostowych o charakterze naukowo-dydaktyczno-szkoleniowym oraz trzy Wyprawy Światowe (2008 – mosty Azji Południowo-Wschodniej, 2009 – mosty Chin, 2010 – mosty USA). Były to bezprecedensowe wydarzenia w akademickim i inżynier-

skim życiu środowiska związanego z inżynierią lądową, rozwijające w stopniu nie do przecenienia świadomość inżynierską ich uczestników, w tym studentów PK.

W zakresie działalności zawodowej wykonał samodzielnie lub ze współautorami 90 projektów konstrukcyjnych, architektoniczno-konstrukcyjnych i technologicznych różnych obiektów budowlanych i inżynierskich (m.in. projekty studialne trzech głównych obiektów olimpijskich na Olimpiadę w Montrealu – 1976, Ambasady PRL w New Delhi, Ośrodka Polonijnego UJ w Krakowie, kościołów w Radomiu, Mielcu, Zielonej Górze, Rzeszowie, kładek podwieszonych dla pieszych w Mogilanach i Wałbrzychu), 272 ekspertyzy, orzeczenia i opinie w sprawie stanu technicznego różnych obiektów budowlanych i inżynierskich na terenie Polski. Pełnił także funkcję weryfikatora lub konsultanta naukowo-technicznego przy wznoszeniu lub remoncie wielu znaczących obiektów budowlanych i inżynierskich w Polsce (m.in. most i wiadukt im. ks. Józefa Poniatowskiego w Warszawie, most autostradowy przez Wisłę w Grabowcu k. Torunia, mosty: kolejowy, Zwierzyniecki i Kotlarski przez Wisłę w Krakowie, płyta Centrum Komunikacyjnego w Krakowie, płyta parkingowa oraz estakady wjazdowe i zjazdowe na MPL Okęcie w Warszawie, garaż wielopoziomowy na MPL Okęcie w Warszawie, kładka podwieszona przy tunelu DTŚ w Katowicach, Świątynia Świętej Bożej Opatrzności w Warszawie (2004–2011)).

Profesor był (lub jest) przewodniczącym, wiceprzewodniczącym lub członkiem komitetów naukowych wielu konferencji naukowych, krajowych i zagranicznych (m.in. konferencje KILiW PAN i KN PZITB w Krynicy, międzynarodowe konferencje AMCM w Białymstoku, Gliwicach, Wrocławiu, Łodzi i Krakowie,

konferencje *Awarie budowlane* w Międzyzdrojach, *Mosty zespolone* w Krakowie, *Materiały kompozytowe w budownictwie mostowym* w Łodzi, międzynarodowe konferencje *Footbridge* we Wrocławiu).

Za swoją działalność został odznaczony m.in.: Krzyżem Komandorskim OOP (2005), Krzyżem Oficerskim OOP (2000), Krzyżem Kawalerskim OOP (1984), Medalem KEN (1979), Złotym Medalem Fundacji Badań Materiałowych For achievements in materials science im. Jana Czochralskiego (2001), Złotym Medalem 60-lecia Polonia Technica (USA – 2001), Złotym Medalem 50-lecia Politechniki Krakowskiej (1995), Złotym Medalem Za zasługi dla obronności kraju (2009), medalem Zasłużonemu dla Politechniki Krakowskiej (2002), medalem ZMRP Za wybitne osiągnięcia w polskim mostownictwie (2001), medalem PZITB im. prof. Stefana Kaufmana (2005), odznaką Zasłużony Działacz Kultury (1979), honorową odznaką Zasłużony dla Transportu RP (2001), odznaką Honoris Gratia Prezydenta Miasta Krakowa (2007) i wieloma innymi. Otrzymał Honorową Nagrodę MBiPMB za wybitne osiągnięcia twórcze (1981), Nagrody MNiSW (1968, 1972, 1974, 1977), Nagrody MEN (1990, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001 i 2002).

Profesor jest żonaty, ma troje dzieci i siedmioro wnucząt.

